Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

3. maj 2012*

»Dublinsystemet — forordning (EF) nr. 343/2003 — procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning — tredjelandsstatsborgere, der er i besiddelse af et visum til kortvarigt ophold udstedt af »den ansvarlige medlemsstat« i denne forordnings forstand — asylansøgning indgivet i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat i henhold til nævnte forordning — ansøgning om opholdstilladelse i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, efterfulgt af tilbagetrækning af asylansøgningen — tilbagetrækning inden den ansvarlige medlemsstat har accepteret overtagelsen — tilbagetrækning, hvorved procedurerne i henhold til forordning nr. 343/2003 bringes til ophør«

I sag C-620/10,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (Sverige) ved afgørelse af 16. december 2010, indgået til Domstolen den 27. december 2010, i sagen:

Migrationsverket

mod

Nurije Kastrati

Valdrina Kastrati

Valdrin Kastrati,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen (refererende dommer) og C. Toader,

generaladvokat: V. Trstenjak

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 30. november 2011,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Migrationsverket ved H. Karling og M. Ribbenvik, som befuldmægtigede

* Processprog: svensk.

— Nurije Kastrati og hendes mindreårige børn ved juris kandidat H.-O. Krokstäde og S. Kastrati

— den tyske regering ved T. Henze, som befuldmægtiget

— den græske regering ved M. Michelogiannaki og L. Kotroni, som befuldmægtigede

— den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Russo

— den nederlandske regering ved C. Wissels, M. Noort og C. Schillemans, som befuldmægtigede

— Det Forenede Kongeriges regering ved H. Walker, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved M. Condou-Durande og C. Tufvesson, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. januar 2012,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Migrationsverket (den svenske indvandringsmyndighed), der er ansvarlig for spørgsmål vedrørende indvandring, og Nurije Kastrati og hendes to mindreårige børn, Valdrina og Valdrin, der er statsborgere i Kosovo, vedrørende annullation af denne myndigheds afgørelse om at afvise deres ansøgninger om opholdstilladelse og asyl i Sverige og at overføre dem til »den ansvarlige medlemsstat« i forordning nr. 343/2003's forstand.

Retsforskrifter

Forordning nr. 343/2003

3 Tredje og fjerde betragtning til forordning nr. 343/2003 har følgende ordlyd:

»(3) I konklusionerne fra Tammerfors præciseres det […], at [det fælles europæiske asylsystem] på kort sigt bør indebære en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

(4) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør specielt gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til procedurerne til fastsættelse af flygtningestatus og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af asylansøgninger i fare.«

4 Ifølge artikel 1 i forordning nr. 343/2003 »fastsættes [heri] kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne«.

5 Artikel 2, litra c)-f), i forordning nr. 343/2003 bestemmer:

»I denne forordning forstås ved:

[…]

c) »asylansøgning«: en ansøgning fra en tredjelandsstatsborger, som kan opfattes som en anmodning om international beskyttelse fra en medlemsstat i henhold til Genèvekonventionen. Enhver ansøgning om international beskyttelse formodes at være en asylansøgning, medmindre en tredjelandsstatsborger udtrykkeligt anmoder om en anden form for beskyttelse, som der kan søges om særskilt

d) »ansøger« eller »asylansøger«: en tredjelandsstatsborger, der har indgivet en asylansøgning, med hensyn til hvilken der endnu ikke er truffet endelig afgørelse

e) »behandling af en asylansøgning«: samtlige behandlingsforanstaltninger samt alle afgørelser eller domme, der er truffet/afsagt af de kompetente myndigheder vedrørende en asylansøgning i overensstemmelse med national ret, bortset fra procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til bestemmelserne i denne forordning

f) »tilbagetrækning af asylansøgningen«: det skridt, hvorved asylansøgeren afbryder de procedurer, som indgivelsen af hans asylansøgning har sat i gang, i overensstemmelse med national ret, enten udtrykkeligt eller stiltiende […]«

6 Denne forordnings artikel 3, stk. 1, foreskriver:

»Medlemsstaterne behandler ansøgninger fra enhver tredjelandsstatsborger, der indgiver en asylansøgning ved medlemsstaternes grænse eller på deres område. En asylansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III«.

7 I nævnte forordnings artikel 4 er fastsat:

»1. Proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter denne forordning, indledes, så snart en asylansøgning indgives for første gang i en medlemsstat.

[…]

5. Den medlemsstat, som asylansøgningen er indgivet til, skal på de i artikel 20 fastsatte betingelser, og med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, tilbagetage en ansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat og dér har indgivet en ny asylansøgning efter at have trukket sin ansøgning tilbage under proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig.

Denne forpligtelse bortfalder, hvis asylansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller har fået udstedt en opholdstilladelse af en medlemsstat.«

8 Med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er »den ansvarlige medlemsstat« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 343/2003, er der i forordningens kapitel III, som består af artikel 5-14, opstillet en liste over objektive og hierarkisk ordnede kriterier.

9 I overensstemmelse med denne forordnings artikel 5, stk. 2, sker afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter nævnte kriterier, på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor asylansøgeren for første gang indgav sin ansøgning til en medlemsstat.

10 I nævnte forordnings artikel 9, stk. 2, hedder det bl.a., at er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt visum, er »den ansvarlige medlemsstat« i denne forordnings forstand i princippet den, der har udstedt dette visum.

11 Kapitel V i forordning nr. 343/2003 med overskriften »Overtagelse og tilbagetagelse« omfatter artikel 16, der har følgende ordlyd:

»1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, er forpligtet til:

a) på de betingelser, der er fastsat i artikel 17-19, at overtage en asylansøger, der har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat

b) at afslutte behandlingen af asylansøgningen

c) på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, at tilbagetage en asylansøger, hvis ansøgning er under behandling, og som opholder sig på en anden medlemsstats område uden at have fået tilladelse til det

d) på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, at tilbagetage en asylansøger, der har trukket sin ansøgning tilbage under behandlingen, og som har indgivet en asylansøgning i en anden medlemsstat

e) på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, at tilbagetage en tredjelandsstatsborger, hvis ansøgning den har meddelt afslag på, og som opholder sig på en anden medlemsstats område uden at have fået tilladelse til det.

[…]

3. De i stk. 1 nævnte forpligtelser bortfalder, hvis tredjelandsstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område i mindst tre måneder, medmindre tredjelandsstatsborgeren har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af den ansvarlige medlemsstat.

4. De i stk. 1, litra d) og e), nævnte forpligtelser bortfalder ligeledes, så snart den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, som følge af tilbagetrækning af eller afslag på asylansøgningen har truffet og faktisk iværksat de nødvendige foranstaltninger for, at tredjelandsstatsborgeren kan vende tilbage til sit hjemland eller et andet land, som han lovligt kan indrejse i.«

12 I artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 bestemmes:

»Hvis en medlemsstat, som en asylansøgning indgives til, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, kan den snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder efter, at asylansøgningen er indgivet, jf. artikel 4, stk. 2, anmode sidstnævnte medlemsstat om at overtage asylansøgeren.

Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for fristen på tre måneder, påhviler ansvaret for behandlingen af asylansøgningen den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.«

13 Nævnte forordnings artikel 18, stk. 1, fastsætter:

»Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og skal tage stilling til anmodningen om overtagelse af ansøgeren senest to måneder efter forelæggelsen.«

14 I samme forordnings artikel 19, stk. 1 og 3, hedder det:

»1. Når den anmodede medlemsstat accepterer overtagelsen af en ansøger, meddeler den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet, ansøgeren afgørelsen om, at den ikke skal behandle ansøgningen, og om forpligtelsen til at overføre ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat.

[…]

3. Overførslen af ansøgeren fra den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet, til den ansvarlige medlemsstat sker i overensstemmelse med medlemsstatens nationale ret […], så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen om overtagelse er accepteret, eller efter at der er truffet afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette har opsættende virkning.«

15 Artikel 20 i forordning nr. 343/2003 indeholder de regler, efter hvilke tilbagetagelsen af en asylansøger i henhold til dennes forordnings artikel 4, stk. 5, og artikel 16, stk. 1, litra c)-e), foregår.

Direktiv 2005/85/EF

16 Det fremgår af 29. betragtning til Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326, s. 13), at dette direktiv ikke berører de regler, der er fastsat i forordning nr. 343/2003.

17 Det bestemmes i artikel 19 i direktiv 2005/85 med overskriften »Procedure, hvis ansøgningen trækkes tilbage«:

»1. Hvis medlemsstaterne giver mulighed for udtrykkeligt at trække ansøgningen tilbage i henhold til national lovgivning, sikrer de, såfremt en asylansøger udtrykkelig trækker sin asylansøgning tilbage, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om enten at afbryde sagsbehandlingen eller at afslå ansøgningen.

2. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den besluttende myndighed kan beslutte at afbryde sagsbehandlingen uden at træffe afgørelse. I så fald sikrer medlemsstaterne, at den besluttende myndighed anfører dette i ansøgerens sagsakter.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

Den ansøgning om opholdstilladelse, som blev indgivet inden Nurije Kastratis og hendes børns indrejse på Unionens område

18 I løbet af 2004 mødte Nurije Kastrati i Kosovo den svenske statsborger Semsi Kastrati, der har boet i Sverige siden 1992. Sidstnævnte er ikke far til Nurije Kastratis mindreårige børn.

19 Den 20. september 2007 indgav Nurije Kastrati og hendes børn på Kongeriget Sveriges ambassade i Skopje (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien) en ansøgning om opholdstilladelse i Sverige begrundet i, at de havde en tilknytning til Semsi Kastrati.

20 Den 13. maj 2008 meddelte Migrationsverket afslag på deres ansøgninger under henvisning til, at der ikke forelå en tilknytning mellem Nurije Kastrati og Semsi Kastrati, der gjorde det muligt for førstnævnte og hendes børn at opnå en opholdstilladelse. Nurije Kastrati og hendes børn indbragte sagen for Länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen (forvaltningsdomstol med kompetence i indvandringssager), som frifandt Migrationsverket ved dom af 23. december 2008.

21 Nurije Kastrati og hendes børn appellerede herefter denne dom til Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (forvaltningsdomstol i appelleddet i Stockholm med kompetence i indvandringssager), men hævede efterfølgende sagen. Den 19. marts 2009 besluttede denne ret derfor at slette sagen af sit register.

Asylansøgningen og den nye ansøgning om opholdstilladelse, som blev indgivet af Nurije Kastrati og hendes børn efter deres indrejse på Unionens område

22 Den 3. marts 2009 indrejste Nurije Kastrati og hendes børn i Sverige, idet de var i besiddelse af et visum til kortvarigt ophold udstedt af de franske myndigheder.

23 Uden at have indgivet asylansøgninger i Frankrig indgav de den 30. april 2009 sådanne ansøgninger i Sverige, hvor de havde opholdt sig siden deres indrejse på Unionens område.

24 Da Nurije Kastrati og hendes børn var i besiddelse af et visum til kortvarigt ophold udstedt af de franske myndigheder, anmodede Migrationsverket imidlertid den 4. juni 2009 i medfør af det i artikel 9, stk. 2, i forordning nr. 343/2003 opstillede kriterium disse myndigheder om at overtage dem i overensstemmelse med denne forordnings artikel 16, stk. 1, litra a).

25 Den 16. juni 2009 indgav Nurije Kastrati og hendes børn en ny ansøgning om opholdstilladelse i Sverige, atter begrundet i, at de havde en tilknytning til Semsi Kastrati.

26 Den 22. juni 2009 trak de derimod deres ansøgninger om asyl i Sverige tilbage, hvilke ifølge dem kun var blevet indgivet efter råd fra Migrationsverket. Det fremgår i øvrigt ikke af den i hovedsagen anfægtede afgørelse, der er indgivet sammen med hovedsagens akter, at Nurije Kastrati og hendes børn har gjort nogen forfølgelsesgrund gældende med henblik på at opnå flygtningestatus.

27 Den 23. juli 2009 accepterede de franske myndigheder, som ikke havde kendskab til denne tilbagetrækning, anmodningen om at overtage Nurije Kastrati og hendes børn.

28 Ved afgørelse af 30. juli 2009 afviste Migrationsverket både ansøgningerne om opholdstilladelse og asylansøgningerne. Myndigheden fandt for det første for så vidt angik den nye ansøgning om opholdstilladelse, at dens afgørelse af 13. maj 2008 om at meddele afslag på den første ansøgning om opholdstilladelse havde retskraft. Den afviste dernæst asylansøgningerne under henvisning til, at Den Franske Republik var ansvarlig for behandlingen. Endelig traf den afgørelse om at overføre de pågældende til Frankrig på grundlag af artikel 19, stk. 1 og 3, i forordning nr. 343/2003.

29 Nurije Kastrati og hendes børn indbragte denne afgørelse for Länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen.

30 Ved dom af 15. september 2009 annullerede ovennævnte ret afgørelsen om afvisning af 30. juli 2009, idet den fandt, at betingelserne for anvendelsen af forordning nr. 343/2003 ikke var opfyldt på det tidspunkt, hvor Migrationsverket traf sin afgørelse, eftersom Nurije Kastrati og hendes børn havde trukket deres asylansøgninger tilbage. Den hjemviste derfor sagen til Migrationsverket med henblik på en fornyet behandling af ansøgningerne om opholdstilladelse i Sverige på grundlag af en undersøgelse af den påstående tilknytning.

31 I sin dom anførte Länsrätten i Skåne län – Migrationsdomstolen, at de af Nurije Kastrati og hendes børn indgivne asylansøgninger var blevet trukket tilbage efter, at den kompetente svenske myndighed med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, havde anmodet de franske myndigheder om at overtage de omhandlede personer, men inden disse den 23. juli 2009 havde accepteret at overtage dem, og inden Migrationsverket havde meddelt dem sin afgørelse af 30. juli 2009 om at overføre dem til Den Franske Republik.

32 Denne dom indbragte Migrationsverket for den forelæggende ret, idet myndigheden i det væsentlige gjorde gældende, at det ikke fremgår af forordning nr. 343/2003, at den ansvarlige medlemsstats forpligtelse til at overtage en asylansøger, der har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, bortfalder, hvis asylansøgningen trækkes tilbage.

33 I forelæggelsesafgørelsen har den forelæggende ret forklaret, at den i en afgørelse afsagt den 30. juni 2008 (MIG 2008:28) ganske vist fastslog, at tilbagetrækning af en asylansøgning ikke indebar, at forordning nr. 343/2003 ikke fandt anvendelse. Omstændighederne i den sag, der gav anledning til denne afgørelse, adskilte sig dog fra omstændighederne i den foreliggende sag, for så vidt som asylansøgningen i den daværende sag først var blevet trukket tilbage efter, at den berørte person i overensstemmelse med forordningens artikel 19, stk. 1, var blevet underrettet om afgørelsen om at overføre vedkommende til den ansvarlige medlemsstat.

34 Retten har desuden henvist til resultaterne af en undersøgelse foretaget af Migrationsverket i flere medlemsstater, der er omfattet af Dublinsystemet, vedrørende spørgsmålet om, hvilken betydning det har for anvendelsen af forordning nr. 343/2003, at en asylansøgning trækkes tilbage. Tre forskellige standpunkter har kunnet udledes heraf. Ifølge det første standpunkt kan asylproceduren, når først forordning nr. 343/2003 finder anvendelse, kun afbrydes af en af de i forordningens artikel 16, stk. 3 og 4, nævnte grunde. Derimod finder forordningen ifølge det andet standpunkt ikke længere anvendelse, hvis en asylansøgning, der er indgivet i en enkelt medlemsstat, er blevet trukket tilbage. Endelig er det ifølge det tredje standpunkt tidspunktet for tilbagetrækningen af en asylansøgning, i forhold til proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, der er afgørende for, om forordningen fortsat finder anvendelse.

35 Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal forordning [(EF)] nr. 343/2003, henset til bl.a. det i forordningens artikel 5, stk. 2, fastsatte og/eller manglen på andre bestemmelser i forordningen om bortfald af en medlemsstats ansvar for at behandle en asylansøgning end de bestemmelser, der er indeholdt i artikel 4, stk. 5, andet afsnit, og artikel 16, stk. 3 og 4, fortolkes således, at en tilbagetrækning af asylansøgningen ikke påvirker muligheden for at anvende forordningen?

2) Har det ved besvarelsen af ovennævnte spørgsmål nogen betydning, på hvilket trin i proceduren asylansøgningen trækkes tilbage?«

Om de præjudicielle spørgsmål

36 Det skal indledningsvis fastslås, at den forelæggende ret ønsker en afklaring af, hvilke virkninger tilbagetrækningen af en asylansøgning kan have for anvendelsen af forordning nr. 343/2003.

37 Det bemærkes imidlertid herved, at hvad angår omstændighederne i hovedsagen, således som de navnlig fremgår af nærværende doms præmis 18-21 og 26, har Nurije Kastrati og hendes børn gjort gældende, at de på intet tidspunkt reelt har ønsket at søge asyl som omhandlet i artikel 2, litra c), i forordning nr. 343/2003.

38 Det er dog alene den forelæggende ret, der har kompetence til at vurdere, hvilken betydning et sådant anbringende skal tillægges. Det påhviler Domstolen at træffe afgørelse på grundlag af de faktiske og retlige betragtninger, der er anført i forelæggelsesafgørelsen (dom af 21.10.2010, sag C-306/09, I.B., Sml. I, s. 10341, præmis 47).

39 I betragtning af disse indledende bemærkninger og henset til omstændighederne i hovedsagen ønsker den forelæggende ret med sine spørgsmål, som behandles samlet, nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 343/2003 skal fortolkes således, at tilbagetrækning af en asylansøgning som omhandlet i forordningens artikel 2, litra c), som sker, inden den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af denne ansøgning, har accepteret at overtage ansøgeren, bevirker, at denne forordning ikke længere finder anvendelse.

40 Det skal præciseres, at i medfør af artikel 17, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 343/2003 kan en medlemsstat, på hvis område en person har indgivet en asylansøgning, som mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen heraf, anmode sidstnævnte om at overtage asylansøgeren.

41 Det skal desuden bemærkes, at det fremgår af nævnte forordnings artikel 1, at dennes formål er at fastsætte kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for undersøgelsen af, om en asylansøgning indgivet i en medlemsstat af en tredjelandsstatsborger skal imødekommes.

42 Når ansøgeren som i hovedsagen trækker sin eneste asylansøgning tilbage, inden den anmodede medlemsstat har accepteret at overtage denne, kan hovedformålet med forordning nr. 343/2003, nemlig at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, med henblik på at sikre en effektiv adgang til procedurerne til vurdering af ansøgerens flygtningestatus, dermed ikke længere opnås.

43 Det bemærkes endvidere, at EU-lovgiver ikke udtrykkeligt har reguleret situationer som den i hovedsagen foreliggende, hvor asylansøgere har trukket deres ansøgninger tilbage uden samtidig at have indgivet en asylansøgning i mindst en anden medlemsstat.

44 Ordlyden af bestemmelserne i artikel 4, stk. 5, andet afsnit, og artikel 16, stk. 3 og 4, i forordning nr. 343/2003, som den forelæggende ret også henviser til i sine spørgsmål, kan ikke føre til et andet resultat.

45 Det er ganske vist korrekt, at disse bestemmelser principielt udtømmende opregner de situationer, i hvilke forpligtelserne for en medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, til at »overtage« eller »tilbagetage« en ansøger, som har indgivet en asylansøgning i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, bortfalder. De forudsætter imidlertid, at der foreligger en asylansøgning, som den ansvarlige medlemsstat skal behandle, er i gang med at behandle eller allerede har truffet afgørelse om.

46 Det samme gælder i øvrigt artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 343/2003.

47 Tilbagetrækning af en asylansøgning under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, dvs. inden den anmodede medlemsstat har accepteret at overtage asylansøgeren, bevirker, at forordning nr. 343/2003 ikke længere finder anvendelse.

48 Under sådanne omstændigheder tilkommer det den medlemsstat, på hvis område asylansøgningen er indgivet, at træffe de afgørelser, der følger af denne tilbagetrækning, og særligt, som fastsat i artikel 19 i direktiv 2005/85, at afbryde behandlingen af ansøgningen og anføre dette i ansøgerens sagsakter.

49 På ovenstående baggrund skal de forelagte spørgsmål besvares med, at forordning nr. 343/2003 skal fortolkes således, at tilbagetrækning af en asylansøgning som omhandlet i forordningens artikel 2, litra c), som sker, inden den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af denne ansøgning, har accepteret at overtage ansøgeren, bevirker, at denne forordning ikke længere finder anvendelse. Det tilkommer i et sådant tilfælde den medlemsstat, på hvis område asylansøgningen er indgivet, at træffe de nødvendige afgørelser, henset til denne tilbagetrækning, og særligt at afbryde behandlingen af ansøgningen og anføre dette i ansøgerens sagsakter.

Sagens omkostninger

50 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at tilbagetrækning af en asylansøgning som omhandlet i forordningens artikel 2, litra c), som sker, inden den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af denne ansøgning, har accepteret at overtage ansøgeren, bevirker, at denne forordning ikke længere finder anvendelse. Det tilkommer i et sådant tilfælde den medlemsstat, på hvis område asylansøgningen er indgivet, at træffe de nødvendige afgørelser, henset til denne tilbagetrækning, og særligt at afbryde behandlingen af ansøgningen og anføre dette i ansøgerens sagsakter.

Underskrifter